

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐνάντια σὲ σειρά ἄλλων ἀμέσων αἰτημάτων ποὺ ἡ ἐργατικὴ μας τάξη διατύπωσε στὸ ψήφισμα τοῦ τελευταίου Παρελλαδικοῦ συνεδρίου βλέπομε νὰ ζητᾶ καὶ τὴν προστασία τῆς γυναικείας ἐργασίας. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἐργάτρια στὴν Ἑλλάδα δουλεύει ὑπὸ ὄρους ἰδιαίτερα σκληροῦς **γιατὶ πληρώνεται μὲ ἡμερομίσθιο πείνας ἐνῶ δουλεύει καὶ πέραν τῶν 10 ὥρῶν** στὰ ἐπαγγέλματα ὅπου ἀπασχολεῖται σὲ μεγαλύτερο ἀριθμὸ: Ὑφαντουργία, ταπητουργία, κεντιστικὴ κλπ. Ἀκριβῶς δὲ γι' αὐτὸ θὰ ἦταν σπουδαῖο νὰ ἐφαρμοστοῦν κύρια οἱ νόμοι ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ἐργαζομένους καὶ τῶν δύο φύλων, δηλαδὴ τὸ **ὄχιτάωρο** καὶ τὸ κατώτατο ὄριο ἡμερομισθίου ἢ μισθοῦ ποὺ ἀπαιτεῖ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ νόμοι, ποὺ προστατεύουν σήμερον ἀληθινὰ ὄχι μόνον τὴ γυναικεῖα μὰ καὶ κάθε ἀνθρώπινη ἐργασία. Κάθε ἰδιαίτερος περιορισμὸς τῶν ὥρῶν ἐργασίας, ἢ ἀπαγόρευση τῆς νυ-

χυτερής εργασίας, ή απαγόρευση ώρισμένων κλάδων ή εργασιών για τις γυναίκες μονάχα, εκτός του ότι όπως όλα τα κατασταλτικά μέτρα έχουν μηδαμινή αξία, βλάπτουν και τις ίδιες τις γυναίκες, γιατί τις υποτιμούν στο οικονομικό επίπεδο. Έτσι π. χ. στα μέρη όπου εφαρμόζεται ο νόμος για τη νυχτερινή εργασία, οι γυναίκες στερούνται από τις πιο καλοπληρωμένες δουλειές ή μειώνεται κατά πολύ ο μισθός τους. Καμιά επιστημονική έρευνα δεν έχει βεβαιώσει ως τώρα ότι οι ενήλικες γυναίκες βλάπτονται με τη νυχτερινή εργασία ή με ώρισμένες επεξεργασίας τοξικών ή επικινδύνων υλών περισσότερο από ένα νεαρό εργάτη 18 χρόνων στον οποίο εν τούτοις επιτρέπεται να δουλεύει και ύστερ' από τις 10 το βράδυ και σε βλαβερές εργασίες. Και είναι προτιμώτερο να δουλέψει λίγες ώρες βραδυνές πληρωμένες διπλά παρά πέραν των 10 ημερησίως με πληρωμή πείνας. Έξ' εναντίας στατιστικές έρευνες έχουν αποδείξει πως ή άντοχή και της εργάτριας και του εργάτη και ή υγιεινή τους κατάσταση εξαρτώνται πρώτα από την καλή διατροφή τους, τις άτομικές και οικογενειακές συνθήκες της ζωής τους και ύστερα από το ποιόν της εργασίας κλπ. Είναι δε φανερό ότι ή άποψη ή γυναίκα εργάτρια πού διατρέφει μάλιστα μονάχη την οικογένειά της ύστερεί και από τον Έλληνα εργάτη. Γι' αυτό και μεις αντί να ζητάμε ιδιαίτερη προστασία για τη γυναίκα, ζητάμε κοινούς όρους υγιεινής και πληρωμής για τα δύο φύλα και με βάση την αρχή της ελευθερίας της εργασίας και για τα δύο φύλα και της άλλης πού ζητά ίση άμοιβή για ίση εργασία.

Η άποψη της β. αβερότητας κάθε ιδιαίτερης προστασίας της εργασίας της γυναίκας έγινε αποδεκτή τα τελευταία χρόνια όταν εφαρμόστηκαν οι συμβάσεις του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας και έθιξαν τα συμφέροντα χιλιάδων γυναικών βλάπτοντας τις οικονομικά, απέγανι ενός υποθετικού κέρδους.

Και μολονότι υπάρχουν ακόμα διχογνωμίες και στους φεμινιστικούς και στους εργατικούς κύκλους όμως κάθε μέρα γίνεται περισσότερο άνυληπτό από τις γυναίκες ότι το πραγματικό τους συμφέρον απαιτεί να εργάζονται υπό ίσους όρους με τους άντρες και ότι έξ' άλλου οι απαγορεύσεις και ή κατάταξη της γυναίκας μαζί με τους ανηλικούς ανταποκρίνεται στην παλιάν αντίληψη για την ανάγκη να κηδεμονεύεται ή γυναίκα οα να μη ν.ώθει ή ίδια το συμφέρον της αντίληψη πού επηρέασε ως τώρα και τις νομοθεσίες. Ούτε πάλι έχει αξία ό,τι λέγεται συνήθως πως αρχίζοντας τα προστατευτικά μέτρα από τους αδυνάτους φτάνομε να τα ζητήσομε γενικά. Αυτό ανταποκρίνεται στην παλιάν αντίληψη της φιλανθρωπίας πού υπαγόρευε τα πρώτα μέτρα για την προστασία της παιδικής και της γυναικείας εργασίας. Σήμερα και ή γυναίκα εργάτρια όπως και ο άντρας απαιτούν σαν υπεύθυνα και συνειδητά όντα την εξασφάλιση των καλύτερων όρων για την εργασία τους και τη ζωή τους. Και κανείς από δώ κι εμπρός δε θα μπορέσει να τους άρνηθῆ το δικαίωμά τους αυτό.

Μ. Σβ.